

Arrest

nr. 245 118 van 30 november 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 16 april 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 juni 2020 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2020.

Gelet op het tegensprekelijk uitstel, verleend ter terechtzitting van 14 september 2020, waarbij de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 5 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 november 2009 dient de verzoeker, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 29 april 2011 wordt de verzoeker gemachtigd tot een verblijf van de duur van de arbeidskaart namelijk tot 1 mei 2012 aangevuld met 30 dagen.

Op 12 december 2012 dient de verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 28 januari 2016 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard en wordt tevens aan de verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 15 februari 2016 wordt het bevel om het grondgebied te verlaten van 28 januari 2016 ingetrokken.

Op 15 februari 2016 wordt aan de verzoeker wederom een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 26 april 2016 dient de verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van ander familielid ten laste of deel uitmakend van het gezin van zijn oom, H. A.

Op 25 oktober 2016 beslist de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Bij arrest met nummer 184 397 van 27 maart 2017 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring die de verzoeker had ingediend tegen de beslissingen van 28 januari 2016.

Op 17 november 2017 dient de verzoeker een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van ander familielid ten laste of deel uitmakend van het gezin van zijn oom, H. A. Op diezelfde dag wordt een beslissing genomen tot niet-inoverwegingneming (bijlage 19quinquies).

Op 11 december 2018 dient de verzoeker een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 16 april 2020 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Bij arrest met nummer 245 117 van 30 november 2020 vernietigt de Raad deze beslissing.

Op 16 april 2020 wordt tevens aan de verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de huidige bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 23 april 2020 en is als volgt gemotiveerd:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Aan de heer:

Naam, voornaam: Y., Y. (...)

geboortedatum: (...).1988

geboorteplaats: R. (...)

nationaliteit: Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Geen geldig paspoort voorzien van een geldig visum

(...)"

2. Over de rechtspleging

De verweerder heeft eenzelfde administratief dossier neergelegd dat geldt voor zowel de onderhavige zaak, als voor de zaak die bij de Raad gekend is onder het algemeen rolnummer RvV 248 619.

Het administratief dossier bevindt zich fysiek in het rechtsplegingsdossier van de zaak met algemeen rolnummer RvV 248 619.

3. Over de gevolgen van het arrest van de Raad met nummer 245 117 van 30 november 2020

Niettegenstaande het feit dat de thans bestreden beslissing formeel steun vindt in een andere bepaling uit de Vreemdelingenwet dan de beslissing van 16 april 2020, genomen in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad op basis van de feitelijke gegevens in het dossier vast dat de gemachtigde het nuttig en noodzakelijk heeft geacht om pas over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, nadat eerst werd beschikt over de door de verzoeker ingediende verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Zo werden beide beslissingen genomen op dezelfde dag, door dezelfde attaché, A.C., en werden zij terzelfdertijd ter kennis gebracht. De samenhang wordt verder bevestigd door het feit dat genoemde attaché die de bestreden beslissing nam, blijkens het administratief dossier op 16 april 2020 aan de burgemeester van Antwerpen de volgende instructies gaf:

"(...)

ingevolge de aanvraag om machtiging tot verblijf van 08.12.2018 in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 (...), die bij u werd ingediend door:

(...)

informeer ik u dat deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Gelieve betrokkene uit te nodigen en de documenten in bijlage te betekenen:

(...)

° De beslissing tot onontvankelijkheid

° Het bevel om het grondgebied te verlaten 30 dagen (bijlage 13)

(...)"

De gemachtigde attaché A. C. heeft bovendien een synthesesnota opgesteld, waarin onder meer het volgende wordt vermeld:

"(...)

Aangehaalde elementen in de aanvraag 9bis:

(...)

Opmerkingen:

Bij de behandeling van de aanvraag, werden de volgende elementen onderzocht (in toepassing van artikel 74/13):

1) Hoger belang van het kind:

→ geen elementen van kinderen in België

2) Gezin- en familielevens:

→ het betreft een tijdelijke scheiding van zijn familie in België

3) Gezondheidstoestand:

→ geen elementen dat een tijdelijke terugkeer omwille van gezondheidsredenen niet kan

Beslissing + reden:

Onontvankelijk + BGV 30 d

(...)"

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dan ook duidelijk dat de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, de basis vormt voor de beoordeling die de gemachtigde bij de afgifte van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten diende door te voeren overeenkomstig artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Hieruit blijkt dat de gemachtigde op doelbewuste wijze pas is overgegaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten nadat een beslissing werd genomen inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

De verknochtheid tussen de onontvankelijkheidsbeslissing op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en het thans bestreden bevel blijkt eveneens uit de bewoordingen van de voornoemde synthesesnota, waarin een onderzoek wordt gevoerd in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, waarna de gemachtigde concludeert dat er een onontvankelijkheidsbeslissing zal worden genomen ("*Onontvankelijk*") mét een bevel om het grondgebied te verlaten ("*+ BGV 30 d*"). Bovendien heeft de verweerder naar aanleiding van de huidige procedures slechts één administratief dossier neergelegd, waarmee hij andermaal zelf de verknochtheid tussen genoemde zaken erkent.

Door aldus te handelen erkent de gemachtigde dat het onontvankelijk verklaren van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bepalend is voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing van 16 april 2020, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, bevindt zich echter niet meer in het rechtsverkeer aangezien zij bij 's Raads arrest met nummer 245 117 van 30 november 2020 werd vernietigd. Aangezien het bestreden bevel zijn materiële grondslag vindt in deze vernietigde beslissing, kan dit bevel evenmin nog rechtsgevolgen sorteren.

Gelet op het voorgaande is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid om naast de onontvankelijkheidsbeslissing van 16 april 2020 ook het daarop gebaseerde bevel om het grondgebied te verlaten van 16 april 2020 uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over het door de verzoeker aangehaalde middel en het verweer erop, ontwikkeld in de nota met opmerkingen door de verweerder.

4. Korte debatten

Er is reden om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 16 april 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend twintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE